

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

สถานการณ์ราคาน้ำมันในตลาดโลกได้เริ่มปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาจเกิดจากปัจจัยต่างๆ รอบโลกที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์และ อุปทานน้ำมัน เช่น สถานการณ์ความไม่สงบในประเทศไนจีเรีย การเจรจาระหว่างอิหร่านและชาติตะวันตก กรณีโครงการพัฒนาพลังงานนิวเคลียร์ที่ยังไม่มีข้อยุติ รวมทั้งสภาวะอากาศยังอยู่ในช่วงฤดูกลางพายุ และข่าวบริษัทบีพีประกาศเลื่อนการส่งออกน้ำมันดิบจากท่าส่งน้ำมันในตุรกี (ไทยรัฐ, 2251:ออนไลน์)

การนำเข้าพลังงานของไทย ในปี 2550 มีมูลค่ารวม 869,038 ล้านบาท ลดลงจากปี 2549 เป็นเงิน 50,030 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 5.4 โดยการนำเข้าน้ำมันดิบ น้ำมันสำเร็จรูป และ ไฟฟ้าลดลง แต่การนำเข้าถ่านหินและ ก๊าซธรรมชาติเพิ่มขึ้น(กระทรวงพลังงาน, 2551: ออนไลน์)

มูลค่าการนำเข้าพลังงาน (หน่วย:ล้านบาท)						
ชนิด	2546	2547	2548	2549	2550	% การ เปลี่ยนแปลง
น้ำมันดิบ	346,057	486,627	644,933	753,783	702,637	-6.8
น้ำมันสำเร็จรูป	30,735	41,533	55,680	60,253	50,146	-16.8
ก๊าซธรรมชาติ	42,635	46,053	62,827	77,843	79,761	2.5
ถ่านหิน	9,370	12,275	15,422	18,896	29,407	55.6
ไฟฟ้า	4,159	5,695	7,114	8,294	7,086	-14.6
รวม	432,956	592,148	785,976	919,068	869,038	-5.4

การนำเข้าน้ำมันดิบในปี 2550 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกพุ่งสูงขึ้นโดยในช่วง เมษายน – สิงหาคม 2550 ราคาน้ำมันดิบดูไบอยู่ในระดับ 64 – 69 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล และ เพิ่มขึ้นสูงกว่า 86 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2550 ซึ่งมีผลให้ไทยลดการนำเข้า

ลง โดยปริมาณการนำเข้าลดลงร้อยละ 2.5 และมูลค่าลดลงร้อยละ 6.8 (กระทรวงพลังงาน, 2551: ออนไลน์)

สรุปสถานการณ์พลังงานในปี 2551 ได้ดังนี้

- ความต้องการพลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้น คาดว่าจะอยู่ที่ระดับ 1,673 พันบาร์เรล น้ำมันดิบ ต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ร้อยละ 4.2 โดยความต้องการน้ำมันยังคงลดลงเล็กน้อย ขณะที่ ก๊าซธรรมชาติ เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.4 และถ่านหิน/ถ่านหิน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8
- น้ำมันสำเร็จรูป ปริมาณการใช้น้ำมันคาดว่าจะใกล้เคียงกับปี 2550 โดยประมาณ การความต้องการน้ำมันเบนซินลดลงเล็กน้อย การใช้น้ำมันดีเซลเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 LPG น้ำมันก๊าดและเครื่องบิน จะมีการใช้เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6 และ 6.2 แต่การใช้น้ำมันเตายังคงลดลงค่อนข้างมากตามแผน PDP ของ กฟผ. (กระทรวงพลังงาน, 2551: ออนไลน์)

จากข้อมูลข้างต้นประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา จึงมีความต้องการพลังงานเชิงพาณิชย์ในอัตราส่วนค่อนข้างสูง จึงทำให้ในส่วนของโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งยังต้องอาศัยแหล่งเชื้อเพลิงในการผลิตเป็นน้ำมันเตาย่อมได้รับผลกระทบตามราคาน้ำมันที่ปรับตัวขึ้น คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติมาตรการประหยัดพลังงานและส่งเสริมประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรม มีทั้งมาตรการระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว อาทิ โครงการประหยัดพลังงานในโรงงานที่ใช้พลังงานสูง โครงการเทคโนโลยีสะอาดสำหรับอุตสาหกรรมในโรงงานอุตสาหกรรม โครงการปรับโครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม (ผู้จัดการ, 2550:ออนไลน์)

ในมาตรการระยะสั้น ได้แก่

1. โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพหม้อไอน้ำที่ใช้ใช้น้ำมันเป็นเชื้อเพลิงสูง โดยการปรับแต่งหัวเผาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ 10
2. การใช้เชื้อเพลิงแข็ง พลังงานทดแทนหรือพลังงานชีวมวลโดยมีเป้าหมาย 10,000 เครื่อง
3. โครงการนำความร้อนกลับมาใช้ใหม่ในโรงงานอุตสาหกรรมเหล็ก สามารถลดการใช้พลังงานได้ประมาณ 800,000 ลิตร/ปี คิดเป็นเงิน 8 ล้านบาท/ปี
4. โครงการปรับเปลี่ยนเครื่องทำความเย็นในระบบปรับอากาศที่ใช้สารเอพซี เป็นสารทำความเย็น จำนวน 400 เครื่อง
5. โครงการสาธิตเพื่อการอนุรักษ์พลังงานในโรงงานอุตสาหกรรมมุ่งเน้น

การประหยัดพลังงานและการควบคุมในมาตรการ House Keeping ใน 1 ปี มีผู้เข้าร่วมโครงการ 15 โรงงาน สามารถประหยัดพลังงานได้ 15 ล้านบาท/ปี

6. โครงการประหยัดพลังงานในโรงงานที่ใช้พลังงานสูง เช่น ห้องเย็น สิ่งทอ อาหารกระป๋อง ผลิตภัณฑ์ยาง หล่อโลหะและพลาสติก โดยมีเป้าหมาย 6,000 โรงงาน (ผู้จัดการ, 2550:ออนไลน์)

และจากมาตรการระยะสั้นนี้เอง จึงเห็นได้ว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมาตรการประหยัดพลังงานโดยการปรับแต่งหัวเผาให้สามารถใช้เชื้อเพลิงแข็ง พลังงานทดแทนหรือพลังงานชีวมวล ทำให้โรงงานต่าง ๆ เช่น โรงงานทอผ้า โรงงานผลิตอาหารสัตว์ โรงงานผลิตกระดาษ ได้ปรับปรุงประสิทธิภาพหม้อไอน้ำที่ใช้ น้ำมันเป็นเชื้อเพลิงสูง โดยการปรับแต่งหัวเผาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และหันมาใช้เชื้อเพลิงทดแทนจากเศษวัสดุเหลือใช้จำพวกขี้เลื่อย ขี้กบ และเศษไม้กันอย่างแพร่หลาย ทำให้เศษวัสดุเหลือใช้ดังกล่าวเป็นที่ต้องการของตลาดและขาดแคลนเป็นบางเวลา เพื่อลดปริมาณการใช้ น้ำมัน ลดต้นทุนในการผลิต และ ลดมลภาวะเป็นพิษ

พลังงานชีวมวลคือ พลังงานที่สะสมอยู่ในสิ่งมีชีวิตที่สามารถนำมาใช้ทำงานได้ เช่น ต้นไม้ กิ่งไม้ หรือเศษวัสดุจากการเกษตรหรืออุตสาหกรรม เช่น แกลบ ฟาง ชานอ้อย ขี้เลื่อย เศษไม้ เปลือกไม้ มูลสัตว์ รวมทั้งของเหลือหรือขยะจากครัวเรือน ซึ่งเราได้ใช้พลังงานจากชีวมวลมาเป็นเวลานานแล้ว จนถึงปัจจุบันก็ยังมีกรรมนำมาใช้ประโยชน์ในสัดส่วนที่ไม่น้อย โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา ตามชนบทก็ยังมีกรรมใช้ไม้ฟืนหรือถ่านในการหุงหาอาหาร ชีวมวลเป็นอินทรีย์สารที่ได้จากพืชและสัตว์ต่างๆ เช่น เศษไม้ ขยะ วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ซึ่งเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญที่หาได้ในประเทศ โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศเกษตรกรรมมีผลผลิตทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก อาทิ แกลบ ฟางข้าว ชานอ้อย กากและกะลาปาล์ม เหง้ามันสำปะหลัง เป็นต้น ซึ่งชีวมวลเหล่านี้สามารถนำมาเผาไหม้เพื่อนำพลังงานความร้อนที่ได้ไปใช้ในกระบวนการผลิตไฟฟ้าและใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนได้ (ชัยชาญ ฤทธิเกียรติกร teenet.chiangmai.ac.th, 2547: ออนไลน์)

โรงเลื่อยไม้ โรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ โรงงานผลิตภัณฑ์จากไม้ รวมถึง โรงสีข้าวไร้ปาล์ม เมื่อได้ทำการผลิตชิ้นงานเรียบร้อยแล้ว จะเกิดเศษที่เหลือเป็นขยะ ซึ่งจะจัดเก็บไว้ในที่จัดเก็บอย่างเรียบร้อย แต่ทั้งนี้ ทางโรงงานเองมิได้นำเศษขยะที่เหลือเหล่านี้กลับไปใช้เอง จึงทำให้

ในแต่ละโรงงานต้องหาบริษัทจัดเก็บโดยการขายเศษวัสดุเหลือใช้เหล่านั้น ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

เมื่อราคาน้ำมันเตาสูงขึ้น ทำให้โรงงานต่าง ๆ ที่ปรับแต่งหัวเผาแล้ว หันมาใช้เชื้อเพลิงชีวมวลกันอย่างแพร่หลาย จนบางครั้งไม่สามารถจัดส่งให้เพียงพอต่อการทำงาน รวมถึงเศษวัสดุเหลือใช้จำพวก ขี้เลื่อย ขี้กบ และ เศษไม้ นี้ยังสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดได้อีกมากมาย อาทิ การผลิตถ่านอัดแท่งจากขี้เลื่อยและแกลบ (charcoal, 2550: ออนไลน์) การเพาะเห็ดหอมจากขี้เลื่อย (doae.go.th/library, 2550:ออนไลน์) และผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์จากขี้เลื่อย (ผู้จัดการ, 2546:ออนไลน์) เป็นต้น

เนื่องจากสินค้ามีมูลค่าสูง มีกระบวนการจัดเก็บที่ง่ายไม่ซับซ้อน ความต้องการใช้เชื้อเพลิงชีวมวลสูงขึ้น รวมถึงมีตลาดรองรับที่แน่นอน ทำให้ธุรกิจจัดเก็บเศษวัสดุเหลือใช้เหล่านี้เป็นที่นิยมทำกันในวงกว้างขึ้น การแข่งขันจึงมีความรุนแรง ทั้งทางด้านให้บริการ ด้านราคา ทุก ๆ บริษัทต่างมีการเสนอการให้บริการที่พยายามจะสร้างความแตกต่าง แต่ทั้งนี้ ลูกค้าต้องมองถึงปัจจัยต่าง ๆ อีกมากมายซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษามีความสนใจจะศึกษา

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยและปัญหาที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกบริษัทจัดเก็บเศษวัสดุเหลือใช้จำพวกขี้เลื่อย ขี้กบ และเศษไม้ของผู้ประกอบอุตสาหกรรมโรงเลื่อยและผลิตภัณฑ์จากไม้ในภาคกลาง โดยนำเรื่องส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ ด้านการส่งเสริมการตลาด มาเป็นแนวทางที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนการตลาดเชิงกลยุทธ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการและเป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาการให้บริการลูกค้าอย่างมีคุณภาพ ตลอดจนแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการบริการ เพื่อรักษาลูกค้าเก่าไว้และเพื่อเพิ่มลูกค้ารายใหม่ สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่นได้นำไปสู่การใช้บริการซ้ำอย่างต่อเนื่องและการสร้างความพึงพอใจสูงสุดให้กับลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือก บริษัทจัดเก็บเศษวัสดุเหลือใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โรงเลื่อยและผลิตภัณฑ์จากไม้ในภาคกลาง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือก บริษัทจัดเก็บเศษวัสดุเหลือใช้

ใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โรงเลื่อยและผลิตภัณฑ์จากไม้ในภาคกลาง

2. ทำให้ทราบถึงปัญหาที่มีผลต่อการเลือกบริษัทจัดเก็บเศษวัสดุเหลือใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โรงเลื่อยและผลิตภัณฑ์จากไม้ในภาคกลาง

3. สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางการวางแผนและปรับปรุงการให้บริการ การบริหารจัดการองค์กรและนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดต่อไป

นิยามศัพท์

ปัจจัย หมายถึง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ให้บริการบริษัทจัดเก็บ ได้แก่ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านราคา ด้านสถานที่ให้บริการ และด้านการส่งเสริมทางการตลาด ปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาของผู้ประกอบการจะเหมือนหรือแตกต่างกันขึ้นอยู่กับกรณี นโยบาย ความจำเป็นของแต่ละบริษัท เงื่อนไขและพฤติกรรมในการเลือกใช้บริการบริษัทจัดเก็บ

บริษัทจัดเก็บเศษวัสดุเหลือใช้ หมายถึง ผู้ประกอบการธุรกิจ หรือบุคคลใดซึ่งตนเองหรือตัวแทนทำสัญญาจัดเก็บเศษวัสดุเหลือใช้ โดยรับทำการจัดเก็บและขนส่งออกจากบริษัทคู่สัญญา โดยมีเงื่อนไขเป็นที่ยอมรับทั้งสองฝ่าย

เศษวัสดุเหลือใช้ หมายถึง เศษวัสดุที่เกิดขึ้นจากการทำชิ้นงานด้วยไม้ เช่น โรงเลื่อยไม้ โรงงานเฟอร์นิเจอร์ โรงงานทำกรอบรูป เป็นต้น จะออกมาในรูปแบบของชิ้นงานเล็ก ๆ ที่ไม่สามารถนำไปใช้ได้แล้วเรียกว่าเศษไม้ และ/หรือ จะออกมาในรูปของขี้เลื่อย ซึ่งมีความละเอียดสูงหรือ จี๊บก จะมีความหยาบกว่าขี้เลื่อย แต่สามารถนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงได้เช่นกัน

อุตสาหกรรมโรงเลื่อย และผลิตภัณฑ์จากไม้ หมายถึง การประกอบอุตสาหกรรมการแปรรูปไม้ท่อนให้เป็นไม้เพื่อใช้ในการธุรกิจต่อเนื่อง เช่น งานก่อสร้าง งานประตูหน้าต่าง งานตกแต่งภายใน รวมถึง อุตสาหกรรมที่ใช้ไม้ในการผลิต เช่น โรงงานผลิตกรอบรูปด้วยไม้